

Udzielanie świadczeń zdrowotnych i przed uchwaleniem ustawy o działalności leczniczej, i po polegało na tym samym; zmiana wiązała się z jednoznacznym przesądzeniem, że działalność taka jest działalnością gospodarczą. Okazało się pociągać to za sobą ważne konsekwencje – Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej uznało bowiem, że w ślad za tą zmianą należy wprowadzić zakaz korzystania z pracy wolontariuszy w podmiotach leczniczych.

Jak stwierdzono wolontariatem, w rozumieniu ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, są jedynie świadczenia na rzecz organizacji pozarządowych, organów administracji publicznej i jednostek im podległych, a także innych podmiotów – z wyłączeniem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Skoro jednak działalność polegająca na udzielaniu świadczeń zdrowotnych jest w świetle przepisów kwalifikowaną działalnością gospodarczą, korzystanie ze świadczeń wolontariuszy przy prowadzeniu tej działalności jest... sprzeczne z zasadami konkurencji oraz narusza spójność systemową regulacji dotyczącej wolontariatu.

Zmiana ta jest jedną z kilku zaproponowanych w ustawie o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Jak twierdzą projektodawcy pierwszoplanowym celem jest utworzenie mechanizmu delegowania na ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego czynności organizacyjno-technicznych związanych z realizacją uprawnień Prezesa Rady Ministrów do wskazywania konkretnych zadań publicznych, których zlecenia z pominięciem otwartego konkursu ofert wymaga ochrona życia lub zdrowia ludzkiego albo ważny interes społeczny lub ważny interes publiczny.

W rzeczywistości znaczna część projektu poświęcona jest problematyce 1% podatku dla organizacji pożytku publicznego. Ustawa wprowadza bowiem m.in. obowiązek wyodrębniania przez organizację środków uzyskanych i wydatkowanych z 1% podatku w stopniu umożliwiającym określenie przychodów i kosztów, zakaz przekazywania środków pochodzących z 1% podatku na rzecz innych organizacji pożytku publicznego, znosi konieczność wzywania przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego organizacji pożytku publicznego do zaniechania naruszeń przed skierowaniem do sądu wniosku o odebranie statusu opp, czy wreszcie przewiduje rozszerzenie katalogu przesłanek odebrania statusu opp (o przesłankę istnienia zaległości podatkowych, a także zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne)

Lepiej niekoniecznie będzie, za to na pewno bardziej restrykcyjnie.